

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hírlap.
Megjelenik hetenként kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Kézdivásárhely, 1903. december 17.

Csütörtök.

XXII. évfolyam 101. szám.

Felelős szerkesztő: Vajna Károly.

Kiadó laptulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

Előfizetési árak:

Egész évre 10 korona Félévre 5 korona.
Negyedévre 2 korona 50 fillér.

Egyes szám ára 10 fillér.

A lap szellemi részét illető közlemények, Vajna Károly szerkesztőhöz, az előfizetési és hirdetési pénzek Ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájába küldendők.

Hirdetmények díja:

4 hasábos petitisorért, vagy annak helyéért 10 fillér.
Hivatalos- és árverési hirdetések külön díjtétel szerint.
Nyitlár sora 30 fillér.
A hirdetések s nyitlár díja előre fizetendő.

A függetlenségi párt szózata.

A Kossuth-párt már hosszabb idő óta eped az után, hogy a nemzetet egy kiáltvánnyal, vagy szózatral boldogítsa; hogy a nemzet epedne ilyen szózat után, annak még legcsekélyebb nyomát sem fedeztük fel. Vagy husz ivre terjed ez az igazoló írás és ez érthető, — rövidebben nem tudná eljárását igazolni a Kossuth-párt. Nehéznek elég nehéz ez a mentegetőzés és határozottan olyat kellett mondania, amit nem könnyű megérteni. Tegnap esti értekezletén a párt egyszerűen bánt el a szózatral, a mennyiben visszautasította azt. A népet meg akarják tőle fosztani és csak a nemzet művelt osztályának szánják, mely azonban valószínűleg már rég megalkotta a maga ítéletét a Kossuth-párt magatartása felett. De nem az a jellemző, hogy más képviselőt biztak meg egy rövidebb nyilatkozat szerkesztésével, hanem az, hogy a párt vezérét, Kossuth Ferencet ismét igen furcsa nagyrabecsülésének jelével tisztelte meg: nevét elég jónak tartja, hogy azt, mint szatóc a portékáját, kimérje, de képességeit már nem tartja elégnek. És ezért tekintélyére is csufosan keveset tart. Azt a párthatározatot, hogy az obstrukciót határozottan abban kell hagyni, ismét aláaknázták, azok az emberek, kik látszólag alívettették magukat a fegyelemnek, ismét megszegették a fegyelmet, ismét obstrukálni akarnak a saját szakálukra; igaz, határozottan tiltakoznak ellene, hogy ők obstrukciót üznek. Hogy kit akarnak ezzel becsapni, egyszerűen kifürkészhetetlen. Mindenkinek, aki csak némileg tárgyilagosan gondolkozik, tisztában kell lennie a vállalkozással, és így a párt vezérének, Kossuth Ferencnek is. Teljesen közömbös, minő magatartást fog ezután követni, vajon még tovább is nyugodt szemlélője lesz-e a dolgoknak s nyugodtan türi, mint használják ki őt, mint bánnak vele mint citrommal, melyet kinyomnak s aztán elhajítanak. Közömbös az is, hogy Apponyi gróf új pártja mit fog felállítani elvi alapul politikai létének igazolására. Mert mindig az lesz a döntő, hogy a kormány és a mögötte álló többség önmagukra vannak utalva, csak önmagukban szabad bízniok, ha lehetőleg gyorsabban meg akarnak birkózni köteles feladatukkal, az országban a rend helyreállításával. Valamint ezelőtt, Széll és Khuen-Héderváry minisztersége alatt a válság helye voltaképpen csak a szabadelvű pártban volt feltalálható, úgy most is, a Tisza-minisztérium alatt csak a szabadelvűpártban lehet megtalálni

a kibontakozás útját, az alkotmány marandó új felépítésének útját. Ha a feladat magaslatán áll a szabadelvű párt, akkor a zavarok dacára, melyek még uralkodnak, mitől sem kell félnie az országnak.

Körber és Windischgrätz. Az urakháza szombati ülésén herceg Windischgrätz meginterpellálta Körber osztrák miniszterelnököt a Magyarországon történő katonai dolgok tárgyában és kérdést intézett hozzá a hadsereg közösségére és a felségjogra vonatkozólag.

Körber miniszterelnök azonnal választ adott az interpellációra és a leghatározottabban kijelentette, hogy a hadsereg közösségében mindaddig semmiféle változás nem áll be, amíg a kiegyezési törvény érvényben van. Marad minden úgy, a hogy van.

Hasonló módon nyilatkozott Körber a felségjogra vonatkozólag, amely ugyancsak érintetlen marad.

Herceg Windischgrätz a miniszterelnök választ tudomásul vette.

Főispánváltások. A hivatalos lap vasárnapi száma közli a legfelső kéziratokat, amelyek szerint a király Puky Gyula Hajdúvármegye és Debrecen szabad királyi város főispánját, valamint Déry Zoltán Szolnok-Dobokavármegye főispánját saját kérelmükre felmentette állásuktól; Lázár István gróft, Brassó vármegye főispánját ez állásától felmentvén, Maros-Tordavármegye és Marosvásárhely szabad királyi város, Bartal Aurél országgyűlési képviselőt pedig Pozsonyvármegye és Pozsony szabad királyi város főispánjává nevezte ki.

Puky Gyula helyére Hajdúvármegye főispánjává Domahidy Elemér országgyűlési képviselőt nevezik ki.

A képviselőház legközelebb december hó 18-án, pénteken délelőtt 10 órakor tart ülést, amelynek napirendjére az ujoncjavaslatok feletti vita folytatása van kitűzve.

Az új fiumei kormányzó. A hivatalos lap vasárnapi száma közli, hogy a király báró Roszner Ervin máramarosmegyei főispánt kinevezte fiumei és magyar-horvát tengerparti kormányzóvá s egyúttal reá ruházta a fiumei tengerészeti hatóság elnökségét is.

A képviselőházból.

— Körberék visszaverése. —

A magyar politikai kedélyeket az elmúlt vasárnap leginkább Körber osztrák miniszterelnöknek a magyar törvényhozás belügyeibe való újabb arrogáns beleavatkozása izgatta s azért a képviselőház hétfői ülésén mindenki várta, hogy, amint előre jelezték, gróf Tisza István méltó fogadtatásban fogja részesíteni Körber osztrák miniszterelnök újabb hallatlan impertinenciáit.

Ezt a kérdést először Hódossy Imre, majd Polónyi Géza tette szóvá még napirend előtt. Gróf Tisza István miniszterelnök nem váratott sokáig magára a fetelettel. Elszomorítónak és aggasztónak mondotta, hogy Ausztriában lépten-nyomon találkoznak az összbírodalom egységére vonatkozó centralisztikus törekvésekkel. Rámutatott arra, hogy ezek a törekvések eddig is Ausztria egységét veszélyez-

tetik. „Valóban végzetes elvakultság az — mondá — hogy azok az igen tiszteletreméltó és komoly tényezők, akiknek hivatásuk volna egy egységes állami élet alapjait lerakni Ausztriában, nem erre használják fel az erőt, hanem ismét Magyarország ellen így keznek érvényesíteni befolyásukat és olyan igényekkel lépnek fel és olyan magyarázatokat igyekeznek belevinni a magyar közjogba, mely magyarázatok azután pártkülönbség nélkül szembetalálóak magukkal az egész magyar nemzetet.” Az egész képviselőház tüntető helyesléssel vette tudomásul a miniszterelnöknek ezen kijelentését, valamint azt is, amit Körbernek üzent arra a szombati szósztárokodására, hogy a magyar katonai engedmények dolgában tett ígéretek nem fognak megvalósulni. „Egyenesen a korona iránti lojalitás ellen vétene az — mondá gróf Tisza István miniszterelnök — a korona azon köteles tiszteletét szegné meg, amelylyel a korona nyilatkozatai iránt tartozik mindenki, aki kétségbe akarná vonni azt, hogy mindaz, ami a korona nevében kijelentett, teljes becsületességgel, teljes hűséggel, a tett kijelentések értelmében fog megvalósíttatni.”

Tisza miniszterelnök beszédét az egész Ház zajos és általános helyesléssel fogadta s az utána következő szónokok: Kossuth Ferenc, Kaas Ivor, Lovászi Márton, Apponyi Albert, Ugron Gábor, Visontai Soma egytől-egyk támadták egyfelől Körberék, de elismerték másfelől, hogy a Tisza miniszterelnök válasza férfias, önérvényesítő és erőteljes volt.

Ez a felelet nem lehetett más, de méltó is volt a magyar miniszterelnök közjogi állásához. Megye ezután Körber, vagy tovább folytatja ellenünk való munkáit a delegációban, az már a héten el fog dőlni.

A legényestélyről.

Kézdivásárhely 1903. d. c. 14.

Aranyos Micikém!

Reszket a toll a kezemben a kibeszélhetetlen örömtől, mely most kicsi szíveskémet eltölti. Képzeld el, álmainak legszebbje, a legedesebb és legbübösöbb, melynek teljesülését évek óta oly sóvárogva várom közeledik a megvalósuláshoz.

Oh én édes kis Istenkém, ki gondoskodott a mezők liliomairól, feldíszítet himes köntössel és gyöngye szellők hárszoros ölén elringatod, végre meghallgattad egy bohó kis lány imáit is. Meghagytad érne a 17. évet, addál neki hosszú ruhát s részesítet nem sokára az első bálnak regényes mesebeli izgalmaiban.

Végre még is csak nagy lány leszek és a mi fő, első bálom ünneplésének méltó színhelye a kézdivásárhelyi arany fiatalság által 1903. december 27-én rendezendő „Legényestély” lesz. Legényestély, mi bübös hangzásu e szó, mennyi titkot rejteget magában s mégis mennyi mindent árul el. — Aranyos Micikém annyit előre is megsugok neked, hogy ez lesz a saison legfényesebb mulatsága. Kis városunk fiatal gárdája teljes számban, hagyományos ifjú hűvel állott ki a sakra. De hiába, az eszmét mégis csak tőlünk leányoktól kölcsönözték, mert ha a nyáron nem lett volna „Leány bál” úgy bizonyára nem irnám oly édes örömmel e sorokat neked, álmainmat tovább szövögelhetném az első bálról, az

első édes találkozásról stb. stb. (ugy-e ismered a „Bobherceget”, hallottad kedves melódiát? Nekem, tudja a jó Istenke miért, most is és mindig a fülembe cseng egy részlet belőle. Találd ki melyik!)

De visszatérve leendő hódításom első színterére, sajnálattal gondolok rátok falusiakra, sajnálom mindenkit e percben, ki nem született olyan szerencsés csillag alatt, hogy a „Legényes-élyn” ott lehessen. E mellett a pesti „Jurista bál” csak csecsemő, habár oly kedvelt egyén állt is az élén, mint Szapáry Pál gróf. — Leírása nem szürke papírra való, olyant csak álmodni lehet és csak akkor, midőn egy „6”-tól kapott szerenádot utolsó akkordjainak elhangozása után édes álomba merülve, az ember tündérszágáról meg tündér királyfőről álmodik. Fényes lesz, szép lesz, szóval olyan lesz, a minőben csak ritkán gyönyörködhetik földi balandó, mint az üstökösből. A programot teljesen fiuk látják el. Én ezen esodálkoztam leginkább, mert eddig azon balga felfogásban voltam, hogy a férfiak nők nélkül nem csak házasságot nem tudnak kötni, de még az estély rendezéshez sem értenek. És íme, csalódtam s mondhatom elég kellemetlen. Mint hallom, már a meghívó által is egy kedves meglepetésben fogunk részesülni.

Azt mondják, hogy a kir. törvényszék jegyzői karának egyik tagja, ki eddig csak rossz viceelével és sötét tekintetével tűnt ki, remekelt a meghívó szerzés terén e művével. Ezen kívül a meglepetéseknek egész sora következik. A fiatalság egyik agilis tagja már csinálja az előkészületet a kottilionhoz. Ezen kívül az estélyen keleties pompával berendezett sátrak fogják csalógnai a mulatni vágyó közönséget, be lesz mutatva a „palotás” meg a „körmagyar”. Ezen táncokból a próbák párhuzamosan folynak az operaházbeliekkel, ebben a tekintetben sem akarunk Budapest mögött maradni.

Előttöm van, mily felségesen fogok mulatni. Ruhám Bécsből (bocsánat hazai ipar), már megérkezett, mindennap fölpróbálok s már előre részvétellel gondolok azon fiatal és nem fiatal gentlemanokra, kik diadal utamban előmbre kerülnek. A mama már adja a tanácsokat. Mindenkiel táncolni, mindenkihez egyformán kedves, nyájas lenni, csak a tetszésnek adni kifejezést, a nem tetszést elnyelni. — No szervusz bál, ha én megtarthatnám ezeket. Nem azért tanultam én zárdában, s jártam végig a felsőket Kolozsváron, meg Pesten. Külömbiséget tudok én tenni a csinos, meg a nem csinos között, tudom miképpen kell bánni a jogászokkal, meg a filozofte-ekkel, tudom én, hogy kit mily mértékben részesítsen kedvességben. Még csak az kellene, hogy mindenkiel egyformán jól mulassak, kíváncsi vagyok

mit szólna ho mi Laci. Most ugy-e bár kíváncsi vagy, hogy ki ez a Laci. A titoktartás szent kötelessége mellett neked azt is megmondom. Laci nekem egy igen jó „barátom”, kinek a nevét ha másokkal beszélgetek, csak úgy említik, hogy „ő”; mamáék előtt egy elég kedves fiatal ember, csak kár, hogy szegény, meg fiatal. Ha a többi lányoktól kérdezed ilyen feleletet kapsz: egy különös fiatal, ki dacára annak, hogy elég mutatós külsővel rendelkezik és hozzá kifogástalanul is álhősködik, még csak táncolni sem tud. Pedig tud ám, s már föl is kért első bálom második négyesére, hogy miért éppen a másodikra, azt biztosan nem tudom, de a zárdában a többi leányoktól hallottam volt, hogy az összes táncok között a második négyes a legérdekesebb. Először azért, mert az soha nem, sikerül, mindig elrontja valaki, másodsor meg no, de azt majd tapasztalat után jövő levelemben fogom megírni.

Ezerszer csókol:

Irmus.

Wunderbaros.

Karácsonyest az árvaleányházban.

Harminc éve már, hogy Kézdivásárhely város és vidéke nemesen érő hölgyei egy humán intézet létesítése által bebizonyították, hogy lelkükben az igaz felebaráti szeretet él s minden jó alkalmat és tisztességes módot megragadnak arra, hogy az intézet, mely édes otthont nyújt e vármegyére elhagyatott szegény árvaleányainak, minden tekintetben családias legyen.

A karácsonyest egyik legkedvesebb örömnepre minden családnak s így az árváknak is. Ez ünnepély rendezésén a kezelő bizottság Bálint Benedekné, Kiss Lajosné, Welreiter Jánosné, Nagy Geróné és Benkő Irénke ő nagyságait kérte fel, kik a ügyhöz méltó lelkesedéssel fáradoznak azon, hogy a karácsonyfán minden áldozatkész nemes szívű emberbarát adománva ragyogjon s bemutassuk a szegény árvák előtt, hogy a jó Isten Urunk Jézus Krisztus születési ünnepén őket sem hagyja örömtelenül.

A szép ünnepélyre, mely az árvaház helyiségében fog f. hó 24-én d. u. fél 5 órakor megtartatni az alapító tagokat, pártolókat és egész közönséget ezúton hívjuk meg és kérjük kegyes adományaikkal

az árvák örömét, becses megjelenésükkel az ünnepély fényét emelni kegyeskedjenek.

Kézdivásárhely, 1903 december 16-án.

Gróf Mikes Árminné,
intézeti elnök.

Nagy Károly,
igazgató.

NAPI HIREK.

— **Előleptetés.** Az igazságügyminiszter Dr. Gyöngyössi István, kézdívisárhelyi kir. törvényszéki aljegyzőt f. évi okt. 1-től kezdődő hatályllyal előleptette a XI. fizetési osztály első fokozatába.

— **Áthelyezés.** Tokayer Bernát Kézdivásárhely városi m. kir. állatorvost a földművelésügyi m. kir. miniszter hasonló minőségben áthelyezte Német-Palánkára.

— **Halálozás.** Mély részvétellel közöljük a szomorú hírt, hogy lapunk kiadótulajdonosának édes atyja, Baló László polg. isk. igazgató apósa, nyújtódi id. Jancsó Mózes kereskedő, Kézdivásárhely város egyik legtisztelendőbb polgára, egy széleskörű nagy család érdemes nesztora, 88 évi hosszú, boldog élet után f. hó 14-én jobblétre szenderült. A boldogult munkabíró korában egyik tevékeny lokcs harcosa volt a városi, különösen pedig az egyházi és iskolai ügyeknek; évek hosszú során át buzgó főgonórnoka volt a kézdívisárhelyi ref. egyháznak s egyik legáldozatkészebb tagja a községi iskolásoknak, ki minden évben s így még az utolsó évben is meghozta szép anyagi áldozatát az állami iskola jó tanulóiának megtartalmazására. A nyújtódi, kézdívisárhelyi és gelencei „Jancsó-családok története” című műnek — melyet lovag Bakk Endre vízaknai plebános irt meg — megjelenését is az ő áldozatkész támogatása tette lehetővé. Földi részzeit dec. 16-án d. u. 2 órakor helyezték el nagy részvétellel a ref. temetőben levő családi sírboltba örök pihenőre. Gyászoló családjára a következő jelentést adta ki elhunytáról: „Alattírtak bánatos szívvel, de a szeretet Istenének bölcs végzéseiben való megnyugvással tudatjuk, hogy gyermekei javát buzgón munkálkodó édes apa, nagyapa, dédapa, szerető testvér, buzgó egyháztag: nyújtódi id. Jancsó Mózes, kereskedő, életének 88-ik évében, öregségi elgyengülés folytán f. hó 14-én d. u. 4 órakor csendesen meghalt. A megboldogult hült tetemeif. évi december hó 16-án d. u. 2 órakor fognak az ev. ref. egyház szertartása szerint, a családi sírboltba örök nyugalomra helyeztetni, mely végtisztességtétellel a rokonok, barátok és jó ismerősök szomorúan meghívotnak. Emléke legyen áldott, nyugalma csendes! Kézdivásár-

TÁRCA.

Khinai történet.

Irt: Bartalis János.

Lof-Khat-Hszi és Csao-Szung-Csen együtt éltek át a gyermekévek himes zománcu gyönyörűségeit.

Lof Khat-Hszi a Sárga tengeren túl tanulta ismerni az életet. Ott kergette a tarkaszárnyú lepkéket, melyeknek szingazdag szárnyai oly igen hasonlítottak a Mandarin ünneplő köntöséhez . . .

Lof-Khat-Hszi leány volt. Alacsony termetű, mongolszabásu arccal, visszatüszítő vonásokkal. — Lábai elég nagyok voltak, a mi pedig a khinai divattal homlokegyenest ellenkezik. Szája a lábai terjedelmét igyekezett elérni. Szemei sem voltak eléggé khinai szabásuak; s csak olyankor állottak ösereleti khinai ferdeségükben, a mikor Lof-Khat-Hszi az enyém-tjed-ővé fogalmát — a mások kárára — kémlelő tekintetével összezavarni igyekezett; vagy: ha embertársai becsületében gázolt maró nyelve. — vagy pedig: ha apjának, az öreg Lof-Csung-nak, a vén hajósnak eldugott palackjaiból húzhatott nagyokat, melyekben az átkozott európaiak hajóiról elcsesempészett „tüzitalok” rejtőztek, s a mely tiltott folyadékok bőséges élvezete után úgy érezte magát a kis Hszi, mintha a Nap birodalmának legszebb édenébe repült volna.

Lof-Khat-Hszi európai forgalmak szerint csunya egy istenteremtése volt. Olyan rusnya, hogy még a legmóccabb oláh pakulár sem fogadta volna magá-

hoz kunyhó takarítani, a mi pedig nagy szó egy erdőlakó emberről.

Es Csao-Szung-Csen, a vállalkozó szellemű khinéz ifjú, mégis beleszeretett.

Mert hát Lof-Khat-Hszi khinai értelemben a bájos nők sorába tartozott. — Persze, izlés dolga ez is.

Csao-Szung-Csen vállalkozó ember volt.

Vállalkozói talentuma azonos volt a khinaiak nemzeti betegségével. A hol alattomoskodni, hazudni, másnak ártani, fajrokonainak vagyonában, vagy becsületében kárt tenni, vagy valamit eltagadni kellett ott Csao-Szung-Csen-t az első csatasorban lehetett találni.

Igy hát nem esoda, ha az ő, hármass szellem, talán éppen maga Tien Ti-Jen, már Csao-Szung-Csen születése előtt évezredekkel úgy intézkedett, hogy a jeles ifjunak már előre kiszemelje a hozzá testben és erkölcsökben teljesen hasonló Lof-Khat-Hszi-t.

No, de ne vágjuk a történet folyása elé!

Lof-Khat-Hszi-t gyermekkorában átküldte apja a Sárga tenger másik partjára, egyik nőrokonához, Sen-Hszi-hez, móres tanulni. Mert a leánya annyi bosszúságot és szégyent hozott ősz fejére, hogy azt még Kong-fu-ce, a dícső szellem sem bírta volna ki szónékkül.

Itt ismerkedett meg egymással a két szép paradicsom-madár, már mint Lof Khat Hszi és Csao-Szung-Csen.

Es hogy a két rokon-szellem a másikban feltalálta a maga hamisítatlan khinai én-jét, azon a mandarin-ság területén nem esodálkozott senki.

— Összeillenek — mondogatták a bambusz-nád-

ból épült helység patriótái — hiszen khinaiabbak a legkhinaiabbnál. — (A mi olyanformán hangzik, mintha az európai azt mondaná, hogy: nagyobb kutya a kutyanál!)

Lof-Khat-Hszi pedig — mivel egyebet nem tehetett — az évek során nőtt testben, khinai ősereditésben és természetben.

Sen-Hszi, az özvegy rokon csak akkor vette észre, hogy kit fogadott magához — (időközben a a vén Lof-Csung elhalt —) mikor a gondjaira bízott leány olyan, a neméhez, s családjához nem illő dolgokat vitt véghez, melyeknek hallatára az előkelő sárgára festett arcu, s jól nevelt khinai-nőnek a feje-bujjáiig kell elpirulnia . . .

Hát még mikor olyan forma viszhangok jártak, hogy a fejlődő nőstny paradicsom-madár még a palankinhordozó rabszolgáktól sem idegenkedik . . .

Az öreg Sen-Hszi olyankor átokra emelte kezeit, s így kiáltott fel:

— Hogy főznél rizst a rossz szellemnek!

A mely jókívánság európai forgalom szerint oda lyukad ki, mintha egy keresztény leányzónak valami jóakarója (!) azt kívánná:

— Vegyen el feleségül az ördög!

Csao-Szung-Csen pedig semmit sem tudott szíve-választottjának kalandjairól.

Mert Csao-Szung-Csen valóságos buta khinai volt. Még ha tudott volna is ábrándképének stikljeiről — ha ugyan egy buta khinainak vannak ábrándképei — akkor is a khinai példabeszéd oltalma alatt állott: „rizses-zsák a foltját, tenger a medrét megtalálja.”

hely, 1903. decembar 14. Janosó Emma, férje Baló László s gyermekeik: Ödön, neje Kovács Amália s gyermekük Ödön; Endre s neje Halpauer Aranka. Ifj. Janosó Mózes nyomdajadon, neje Fülöp Mária s gyermekeik: Endre, Piroška és Ödön, Janosó Gyula, neje Vayda Vilma s gyermekeik: Irén, Margit Gyula, Erzsike. Janosó Amália öz. Szóts Jánosné s gyermekei: Amil, Vilma. Janosó Árpád, neje Palkovits Olga s gyermekeik: Olga, Árpád, mint gyermekei, veje, illetve menyei, unokái és dédunokája. Öz. Benkő Istvánné Janosó Sára, mint testvére. Szabó Gyula és neje, Szabó Lajos, mint sógorai. Janosó, Rácz, Fülöp és Szabó családok.

— **Kitüntetés.** A nemzetközi tüzoltószövetség III. kongresszusa Páris és Berlin után Budapesten 1904. aug. 17–21. n. fog megtartani. Az egész Európa tüzoltószövetségeit magában egyesítő kongresszust rendezendő „Magyar Országos Tüzoltószövetség” elnöke: Gróf Széchenyi Viktor értesítése szerint a kongresszus előkészítő bizottsága Nagy Károlyt, a kézdívisárhelyi önk. tüzoltóegyesület lelkes főparancsnokát egyhangulag megválasztotta a kongresszus rendező-bizottsági tagjává.

— **Papi beköszöntő.** Usoni Ösz Lázár a kézdívisárhelyi ref. egyház volt buzgó segédpapja, utóbb túri rendes pap, f. hó 13-án tartotta papi beköszöntőjét új állomásában Karatnában. Hívei nagy ünnepekkel fogadták és iktatták be ifjú papjukat; megérkezésekor f. hó 12-én a kézdívisárhelyi vasúti állomáson nagyszámban jelentek meg fogadására, hol Márhé Barabás gondnokhelyettes üdvözlölte s onnan hosszú kocsiszer kísérté haza Karatnára; ott az új paplakban Zajzon Lajos adminisztráns lelkész fejezte ki a nagy tömegben megjelent hívek szeretkezővágyait. Másnap volt az ünnepélyes beiktatás, a melyről, valamint a közbéd és estélyről részletesen fogunk tudósítani. E helyen most szívesen üdvözljük az új papot s működéséhez szerencsét kívánunk.

— **Hálozás.** Usoni Pünköszt László, pávai köztisztviselőben állott földbirtokos, folyó hó 11-én, áldásos élete 69 ik, boldog házassága 26 ik évében hosszú szenvedés után jobblétre szenderült. Földi részeit mult vasárnap délután helyezték örök nyugalomra, nagy részvéttel Páván, a ref. temetőkerében. A boldogultban Bartha János volt kézdívisárhelyi, jelenleg sepsimagyarósi ref. pap apóst gyászolja. Legyen áldott emléke.

— **Köszönetnyilvánítás.** Apró András, helybeli építő iparosmester ur a kézdívisárhelyi áll. el. iskolához szükséges mellékhelyiségek építése alkalmából felmerült 100 korona munkabért elengedvén,

illetőleg iskolánk javára visszaajánlván: e nemeslelkű áldozatkészségéért meleg köszönetet nyújtunk. Kézdívisárhely, 1903. dec. 11-én. Kovács Dániel, gondn. elnök. M. Székely János, g. jegyző.

— **Az iparos ifjuság estélye.** Karácsony másodnapján a kézdívisárhelyi „Iparos Ifjusági Egyesület”, az akkorra már légfűtéssel berendezett „Vigadó” helyiségében hangversenyvel összekötött táncmulatságot rendez könyvtára javára. A mulatság rendező-bizottságának élén M. Székely János áll. isk. igazgató és Bene Albert műasztalos elnök állanak, kiket nem nagy számú, de arányos rendezőség támogat abban a törekvésükben, hogy ez az estély városunk törekvő iparos osztályának kivétel nélkül kedves találkozó helye legyen s kellemes szórakozást nyújtson. Az estély műsora a következő: 1. Nyitány: a zenekar által. 2. Szavai: Turóci Vilma k. a. 3. Ének-solo: István Irma k. a. által. 4. Szavai: Turóci Tekla k. a. 5. Ének solo: Both Mihály ur által. 6. Ének-duett: Elekcs Lajos és Demeter Gyula urak által. Végül t. ne Ajánljuk közönségünk szíves pártfogásába.

— **Rablási kísérlet.** A kézdívisárhelyi róm. kath. templomban újabb rablási kísérlet történt. Mint mindig, úgy most is ismeretlen tettes a napokban a Szent Antal perselyt akarta kirabolni. A Szent Antal szobor talapzatába elhelyezett vaspersely külső faajtójáról a zárat lefeszítette a tettes, majd a persely hármis zárral ellátott vasajtóját igyekezett kinyitni s bár mind a három zárat megrongálta, kinyitni nem bírta s így a pénzhez hozzá nem jutott. A gonosz bűntényre kedden reggel jöttek rá a Szent Antal kenyér osztó-bizottság tagjai, kik a három kulccsal hiába próbálták a vasajtócskát felnyitni, az a megrongálás folytán csak lakatos segítségével sikerült. Ez a rablási kísérlet ebben a templomban nem az első; hiszen közudomás szerint ez évben még kétszer fordult elő a más perselyek megrablása. Nagy a gyanunk, hogy a tettes a templomhoz igen közel lakó, járatos, a helyi körülményekkel ismeretes egyén s hogy a kísérlet és lopás oly gyakran fordul elő, s a tettes nyomára még sem lehet rájönni, ez is gyanunk alaposasága mellett bizonyít, annál is inkább, mivel a templom ajtai is mindig zárva vannak s így oda bejutni csak a viszonyokkal nagyon ismerős egyének tudhatnak. Óhajtjuk és elvárjuk, hogy a rendőrség szélesebb körű, alapos, beható nyomozást indítson meg a tettes kiderítésére, hogy aztán méltó büntetését el is vegye.

— **Kérelem.** Állami iskolánk 33 ruhátlan szegény tanulója felruházása érdekében e lapok mult számában kifejezett kérésünket ismételtén ajánljuk

a nemes szívű emberbarátok szíves jóindulatába. Kézdívisárhely, 1903. dec. 16. Kovács Dániel, gondnoksági elnök. M. Székely János, gondn. jegyző.

— **Új iparvasút Háromszéken.** Gróf Miksa Armin zabolai nagybirtokos, nagyterjedelmű erdősegei kihasználása céljaira a romániai határszélől Putnapatak mellől a Gelencén lévő fűrésztelepiig 10 kilométer hosszú sodronykötél pályát tervezett, melynek alapozási munkái már befejezést nyertek s 1904. március hóra az üzembe hozatal biztosítva van. Ekként a fűrészaruk nagyobb termelése következtében azok tovább szállítása tengelyen lehetetlen lévén, a tulajdonos a gelencei fűrészteleptől a Brassó háromszéki vasút imecsfalvi állomásáig egy 16 kilométer hosszú iparvasutat épített, melynek előmunkálatai során a szükséges ingatlan területek kisajátítása napi rendben van.

— **Újévi üdvözlések megváltása az árvák javára.** A következő felhívást vettük és ajánljuk a legmelegebben a közönség figyelmébe: „A háromszék vármegyei fiú-árva és szeretetház igazgató választmánya folyó évi november hónapi üléséből azíant keresett meg, hogy a törvényhatósági képviselő bizottság által jóváhagyott 1904. évi fiúarvák költséghatározatában az intézet 10 évi fennállása alatt bevett gyakorlat szerint 600 korona bevétel irányoztatott újévi üdvözlések megváltása címen azon reményben, hogy az intézet létesítőjének: néhai Potsa József főispán urnak felhívására, valamint a multban úgy az 1904. évben is a közönség készséggel hozza meg áldozatát a humanitás oltárára, de az ember tervezetét az Isten bölcs akarata másképpen intézte. Potsa József főispán Ó Nagyméltóságát jobb hazába szolgáltatta alattír. kértett fel, hogy a jelzett célra és címen a közönség áldozatkészségét hívjam fel. E szomorú és fájdalmas kötelességet annyival inkább készséggel teljesítem, mert míg egyfelől néhai Potsa József iránt érzett igaz hála és kegyeletünkről teszünk bizonyosságot, másfelől fajunk fentartásához járulunk, mert a fiú árva és szeretetházban a kényszer helyzet miatt jelenleg is 66 árva minden napi gondjai véteknél fel, holott költséghatározat szerint 60 árva fentartására van tervezet. A kegyes adományok az árvaház igazgatóságához küldendő, ki azokról nyilvánosan elfog számolni. Azon reményben, hogy kéréssem a nemes szívekben viszhangra talál, kérem az Istent, hogy az 1904. évet hozza minálunk boldogságára. Sepsiszentgyörgy, 1903. évi decembar hó 1-én. Szentiványi Miklós alispán.

Csao-Szung-Csen a kínaiak szerelmi vallomásának ezen szavaival szöli meg egyszer Lof-Khat-Hszit:

— Főznél-e nekem rizst?

Lof-Khat-Hszit olvadékonny hangon válaszolt a gavallér nyilatkozatára:

Főznék neked rizst, egész életemben!

És ezzel meg volt kötök az eljegyzés.

Csak hogy Csao-Szung-Csen rokonai minden egyébről, még a szerelmes Csen haláláról is szívesebben hallottak volna, mint arról, hogy a rosszszellemek karmai közé való Hszit neki rizst főzzön csak egy rövidke minutáig is.

Csen és Hszit a nem várt akadály miatt igen elkésereáltak.

Sen-Hszit, az öreg rokon pedig, aki szeretett volna már menekülni gondnokoltjától, kétségbe volt esve; — de a világért sem árulta volna el érzéseit.

Midőn egyszer a legjavában tűnődött a változatlanok felett, betoppán hozzá jó ismerőse és kortársa, a cselszövőnékről ismeretes Jün-Cson-Tung, a kinek azon melegében elpanaszolta nagy buját.

— Ha csak ennyi a baj, azon könnyű segíteni.

Sen-Hszit-nek reménysugár csillant fel a szemében.

Jün-Cson-Tung ravaszul folytatá:

— Ha mind ellenzik a többiek a házasságot, — te se tégy különben. A többi elvégzem én — egy zsák rizsért, s meg egy mérő teáért. Felelek róla, hogy összehozom a fiatalokat.

Az alku hamar megkötött.

Jün-Cson-Tung pedig felkereste a szerelmeseiket. — Volt esze, hogy külön-külön beszéljen velük. A házasságokból nem lesz semmi, édes nap-

madaram, kis Hszit! Mert sem az apád rokona Sen-Hszit, sem a Csen családja abba bele nem egyeznek; — ez utóbbiak a hiedelt. — Inkább a kajánoknak (alligator) dobnak eledelül. Bizony nem főzöl te rizst Csen-nek soha! Elrohadt még a magja is annak a rizsnek!

Lof-Khat-Hszit riva fagadt.

— De ne essél kétségbe. Én a javatokat akarom. Összeadlak ám én benneteket, — még ha Pan-Ku, az ősemlék állna is előmben.

Hszit kérdőleg nézett a cselszövő némberré, aki folytatá:

— Csen elszöktet tégedet. S te elszököl Csen-nel. Már beszéltem is vele erről.

Minden elő van készítve. No, jó lessz?

Hszit örömmel felelt:

— Ha Csen is úgy akarja, — én nem bánom.

Csen pedig — tudvalevőleg — buta kínai volt.

Vele még gyorsabban végzett Jün-Cson-Tung.

Egy szép napon arra virradtak fel a helység lakói, hogy Lof-Khat-Hszit és Csao-Szung-Csen megszöktek.

Sen-Hszit és Jün-Cson-Tung ravaszul mosolyogtak a híren.

A Csen rokonai dühöngtek. De még rajtuk is túltett Sen-Hszit, a ki minden egyének elmondta Csao-Szung-Csen-t, csak éppen jámbor, becsületes kínainak nem.

Magában pedig örült, hogy ilyen könnyűszerrel menekült meg Lof-Khat-Hszit-től.

Sen-Hszit megfizette az ügyes cselszövőnek az eljárás díját megállapított rizst és teát.

Jün-Cson-Tung még arra is vállalkozott, hogy ha a fiatalok két zsák rizst és négy mérő teát fizetnek, kibékíti első sorban Sen-Hszit, s azután kétszer annyi adagért megengeszteli velük szemben a Csen rokonait is.

— Pedig mind nagyon dühösek reátok. Leüléssel fenyegetnek benneteket.

Egy napon — az előre megbeszélte terv szerint — Jün-Cson-Tung magával vitte a haragot színlelő Sen-Hszit a fiatalok rejtekhelyére, kik a bambuszok erdejének egyik zugában vertek fészket, míg a rokonság dühö lecsillapul.

A két némben már nem volt messzi tőlük, midőn óriási bődülés fogyasztá meg ereikben a vért.

Két tigris rohant elő a sűrű bambuszerdőből.

Két sikoly hasította át a levegőt, s a másik pillanatban a két nővel elrohantak a bestiák.

Mindez a bujdosló fiatalok szemelátára történt.

Évek mulva Csao-Szung-Csen és Lof-Khat-Hszit a Whang-Hai mentén a bambuszud-házikók lakóinak rémei lettek, — nem tagadva meg ősi kínai természetüket, ha arról volt szó, hogy embertársaiknak kárára, bosszuságára legyenek.

Lof-Khat-Hszit ebben különösen annyira ezermester volt, hogy sokszor így mordult fel Csen, az életépárja:

Te, Hszit! Mégis jobb lett volna, ha az ártatlan Jün-Cson-Tung-ék helyett tégedet ragadtak volna el a fenevadak! Lásd, miattad az egész tengerpart megvet minket.

Vajjon melyik volt kínaiabb másik kínainál?

Egy jó karban levő négy
lóerejű **cséplőgép**
Hofher és Sratz cséplővel

ELADÓ

**Bartha Sándor-
nál, Kovásznán.**

(247. 3-5.)

4440/903 tlkvi.

Hirdetmény.

A kovásznai kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság ezennel köz-
hírré teszi, hogy tagosítás folytán
a Háromszék megyében fekvő Páké
község telekkönyvei s egyideűleg
Páké község tagosításával keresz-
tül Kőrös község erdő arányosítása
következtében Kőrös község telek-
könyvei az 1869. évi 2579. sz. szabály-
rendelethez képest átalakítottak és
ezzel egyideűleg mindazon ingatlano-
kra nézve, a melyekre az 1886. évi
XXIX., az 1889. évi XXXVIII., és az
1891. évi XVI. t. c. cikkek a tényleges
birtokos tulajdonjogának bejegyzését
rendelik, az 1892. évi XXIX. törvény-
cikkben szabályozott eljárás a telek-
jegyzőkönyvi bejegyzések helyesbíté-
sével kapcsolatosan foganatosítottak.

E czélból a helyszíni eljárás Páké
községben 1904. évi február hó 18-ikán,
Kőrös községben 1904. április
25-ik napjával fog kezdődni.

Ennélfogva felhivatnak:

1. az összes érdeklettek, hogy a
hitelesítési tárgyaláson személyesen,
vagy meghatalmazott által jelenjenek
meg és az új telekkönyvi tervezet
ellen vetelni észrevételeiket annál
bizonyosabban adják elő, mert a régi
telekkönyv végleges átalakítása után
a téves átvezetésből eredhető kifogá-
sokat jóhiszemű harmadik személyek
irányában többé nem érvényesíthetik;

2. mindazok, a kik a telekjegyző-
könyvekben előforduló bejegyzésekre
nézve okadatolt előterjesztést kíván-
nak tenni, hogy a telekkönyvi ható-
ság kiküldötté előtt a kitűzött határ-
napon kezdődő eljárás folyama alatt
jelenjenek meg és az előterjesztéseit
igazoló okiratokat mutassák fel;

3. mindazok, a kik valamely in-
gatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de
telekkönyvi bekebelezésre alkalmas
okirataik nincsenek, hogy az átírásra
az 1886. XXIX. t. c. 15-18. és az
1889. XXXVIII. t. c. 5., 6., 7. és 9.
§-ai értelmében szükséges adatokat
megszerezni iparkodjanak és azokkal
igényeiket a kiküldött előtt igazol-
ják, avagy oda hassanak, hogy az
átruházó telekkönyvi tulajdonos az
átruházás létrejöttét a kiküldött
előtt szóval ismerje el, és a tulaj-
donjog bekebelezésére engedélynyil-
vánítsa, mert különben jogait ezen
az uton nem érvényesíthetik; és

4. azok, kiknek javára tényleg már
megszűnt követelésre vonatkozó zá-
logjog vagy megszűnt egyéb jog van
nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugy-
szintén az ily bejegyzésekkel terhelt
ingatlanok tulajdonosai, hogy a be-
jegyzett jognak törlését kérelmezzék,

illetve, hogy a törlési engedély nyil-
vánítása végett a kiküldött előtt je-
ljenjenek meg, mert ellenesetben a
bélyegmentesség kedvezményétől el-
esnek.

Kovácsna, 1903. évi november hó
1-én.

A királyi járásbíró, mint telek-
könyvi hatóság.

Száva Jakab,
kir. aljárásbíró.

(246. 3-3.)

779-903. végreh.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881.
évi LX. t. c. 102. §-a értelmében
ezennel közhírré teszi, hogy a ko-
vásznai királyi járásbíró 1903.
évi V. 145/5. sz. végzése következtében
Dr. Künle Tivadar és Dr. Vargha
Béla ügyvéd által képviselt Kovásznai
Takarék és Kézdivásárhelyi Kiszegítő
Takarék javára, Donáth Johana s
társai ellen 210 korona, 440 korona s
járulékaik erejéig 1903. évi február hó
9-én foganatosított kielégítési végre-
hajtás útján le és felülfoglalt és 1160
koronára becsült következő ingóságok,

u. m.: Ifj. Donáth Györgynél: hámos
lovak, bivalak, ménesikó; Id. Donáth
Györgynél: hámoslovak, ménesikó,
disznók nyilvános árverésen eladat-
nak.

Mely árverésnek a kovásznai ki-
rályi járásbíró 1903-ik évi V. 145/5.
számu végzése folytán 210 K., 440 K.
tőkekövetelés, ennek 1903. évi január
hó 13-ik napjától járó 6% kamatai,
1/3% váltódíj és eddig összesen 140
korona bíróság már megállapított
költségek erejéig Szőrcse községében,
a helyszínén leendő eszközölésére
1903. évi december hó 21-ik nap-
jának d. e. 8 órája határidőül kitűztetik
és ahhoz a venni szándékozók ezennel
oly megjegyzéssel hivatnak meg,
hogy az érintett ingóságok az 1881. évi
LX. t. c. 107. és 108. §-a értelmében
készpénzfizetés mellett, a legtöbbet
ígérőnek, szükség esetén becsáron alul
is elfognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingó-
ságokat mások is le- és felülfog-
laltatták s azokra kielégítési jogot
nyertek volna, ezen árverés az 1881.
évi LX. t. c. 120. §. értelmében
ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Kovásznán, 1903. évi novem-
ber hó 30. napján.

(251. 1-1.)

Sylvester Károly,
kir. bírósági végrehajtó

HIRDETÉSEK

oicsó áron felvétetnek e
lap kiadóhivatalában.

A „Székelyföld” kiadóhivatala.
A székelyföld legdusabban fel-
szerelt nyomtatvány raktára.

IFJ. JANCsó MÓZES

Kézdivásárhelyt a „Jancsó”-féle gyógyszerár mellett.

gőzerőre berendezett könyv-
nyomdájá, könyvkötészete, pa-
pir, írószér, és könyvkereskedése

*A közeledő újévre szükségel-
tető mindennemű községi és
közigazgatási nyomtatványok
mind raktáron vannak. * * **

Ajánlom a nagyérdemű kö-
zönségnek a legújabb és leg-
divatosabb báli, eljegyzési és
esküési meghívókat, ér-
tesítéseket, névjegyeket,
továbbá mindennemű al-
kalmi és más nyomtat-
ványokat nagyon diszes
kiállításban. — Gyászko-
szoruk szallagaira felira-
tok fekete, arany és ezüst
nyomással vagy valódi
érezetűvel — melyek a
szallagról soha le nem hullnak
— olcsó áron eszközöltetnek.

Butorraktáromban mindig állandóan raktáron tar-
tok szalon-, ebédlő- és hálószoba berendezéseket,
vaságyakat, gyermekkocsikat, ablak carniseket,
hajlitott és préselt ületű székeket, chiffono-
kat, mosdó-, éjjeli- és étszékrenyeket, ebédlő és
heverő diványokat, matracokat stb., stb., me-
lyek saját felügyeletem alatt házamnál ké-
szülnek, rendkívüli olcsó áron árusítok el.

Legszebb és legalkalmasabb
karácsonyi és újévi ajándékul
ajánlok arckép és levelezőlap
albumokat, emlékköny-
veket és választék-
ban, remek kivitelben.

Bőrárukban nagy választék van
raktáron, u. m.: pénzerszények,
dohány-, cigaretta-, szivar- és név-
jegy-tálcák. Fűsük, bajuszkefék.

*Ima- és énekkönyveket, úgy ka-
tholikusok mint reformátusok részére
nagy választékban tartok. Továbbá
a karácsonyi és újévi ünnepekre
kép- és mesekönyvek nagy raktá-
ron. Mindennemű tankönyvek, tan-
szerek és naptárok és választékban.*

Szemüvegek, cvikkerek, hegedű
hurok, ólálánczok, olvasók, zseb-
tűkrök, zsebkések, borotvák stb.,
stb. nagy választékban kaphatók.

Könyvkötészetemben minden fajta
könyvek bekötését nagyon jutányos
áron eszközölöm s azokat kívánatra
ellátatom érezsarkokkal, miáltal
azok tiszszerte tartósabbakká válnak.

Nyomatott Ifj. Jancsó Mózesnél Kézdivásárhelyt.